

Carinski postupci i carinske deklaracije

Kratak pregled

Ovo je brz i praktičan pregled sledećih tema:

- šta je carinski postupak kao i vrste carinskih postupaka;
- šta je carinska deklaracija i kako se deklarira roba;
- tok standardne carinske deklaracije;
- koja pojednostavljena postoje za carinske deklaracije;
- na koje sve načine se može upotrebiti carinska deklaracija kao i kazne koje se primenjuju u slučaju neusaglašenosti.

1 Carinski postupak

Carinski postupci su:

- stavljanje u slobodan promet
- posebni postupci, uključujući tranzit, skladištenje, posebnu upotrebu i preradu;
- izvoz.

Svaki od ovih postupaka su dalje obrađeni u odgovarajućim modulima:

- CZU- Stavljanje robe u slobodan promet;
- CZU – Posebni postupci osim tranzita, CZU Carinski tranzit
- CZU- Izvoz.

2 Standardna carinska deklaracija

Carinska deklaracija je akt kojim lice pokazuje da želi da stavi robu u neki od carinskih postupaka što sledstveno podrazumeva carinske procese kao što je obračun dažbina.

Sva roba koja se stavlja u postupak carinskog deklarisanja osim postupka u slobodnoj zoni, mora biti pokrivena carinskom deklaracijom.

Carinska deklaracija mora biti podneta elektronski. Ipak određena vrsta robe mora se deklarirati usmeno ili drugim aktima koja se smatraju deklaracijama. Pored toga, putnici mogu da podnesu carinsku deklaraciju u papiru.

Standardna carinska deklaracija funkcioniše na sledeći način:

1. Carinsku deklaraciju može da podnese bilo koje lice koje je u stanju da pruži sve potrebne informacije. To lice bi trebalo da bude u mogućnosti da dopremi robu.

Ako lice podnosi carinsku deklaraciju u svoje ime, onda je to lice deklarant bez obzira da li deklaraciju podnosi za sebe ili za drugu osobu. Generalno, deklarant bi trebalo da bude iz carinskog područja Unije;

Carinarnica u kojoj treba da se podnese carinska deklaracija je carinarnica koja odgovara za mesto gde će roba biti dopremljena carini (pogledati tačku 4.3).

Ako se carinska deklaracija podnese pre nego što se roba dopremi, roba mora biti dostavljena u roku od 30 dana od podnošenja carinske deklaracije.

2. Carinarnica vrši analizu rizika i ako je potrebno vrši kontrole za carinjenje.
3. Ukoliko su rezultati kontrole zadovoljavajući, roba se stavlja u carinski postupak pomenut u carinskoj deklaraciji. Ukoliko nastane carinski dug, carinske dažbine moraju da se plate ili moraju biti pokrivene obezbeđenjem.

3 Pojednostavljenja

3.1 Pojednostavljena carinska deklaracija

Pojednostavljena carinska deklaracija (SCD) omogućava privrednom subjektu da ubrza logistiku i pojedinih, kao i da prilikom carinjenja izostavi prateća dokumenta standardne carinske deklaracije.

Ove pojedinih i prateća dokumenta će biti na raspolaganju u okviru određenog roka.

Potrebno je odobrenje za redovnu upotrebu pojednostavljenja. Kriterijumi za dobijanje ovih odobrenja su:

- Evidencija o usklađenosti sa carinskim propisima ili - bitii pravilima oporezivanja OPSC,
- struč no osposobljeni radnici i ažurne informacione procedure

- Za upravljanje dozvolama i ovlašćenjima a u vezi sa komercijalnim merama, trgovinom poljoprivrednim proizvodima ili zabranjenom robom ili robom na posebnom režimu, treba uvek biti u toku sa ažurnim procedurama, ako je moguće.

3.2 Unos u Arhivu Podnosioca deklaracije (EIDR)

EIDR naglašava administrativnu odgovornost privrednih subjekata pošto im omogućava da podnesu carinsku deklaraciju, unosom u njihov vlastiti elektronski sistem. Elementi koji se unose u evidenciju, treba da budu, najmanje, oni elementi podataka koji su u pojednostavljenoj carinskoj deklaraciji.

Ova arhiva je potom na raspolaganju carinskom organu.

Pored toga, carinski organ može dozvoliti oslobođenje od obaveze dopremanja robe pod određenim uslovima što ubrzava logistiku.

EIDR može biti odobren samo za redovnu upotrebu. Privredni subjekat mora:

-da bude Ovlašćeni
privredni subjekat sa
pojednostavljanje m	Ili - da ima evidenciju o usklađenosti sa carinskim propisima i pravilima oporezivanja; - da ima zadovoljavajući system vođenja evidencije, i ako je potrebno evidencije o prevozu koja omogućava odgovarajuću carinsku kontrolu. - da ima praktične standarde kompetencija i profesionalnih kvalifikacija koji su u direktnoj vezi sa aktivnostima koje se

Nacionalni uvozni/izvozni sistemi moraju da budu ažurirani radi sakupljanja za EIDR. Do tada, koristiće se postupak lokalnog carinjenja (LCP).

3.3 Centralizovano carinjenje

Centralizovano carinjenje omogućava licu da podnese carinsku deklaraciju u carinarnici nadležnoj za mesto gde mu je sedište — umesto u carinarnici koja je nadležna, u mestu gde se doprema roba - carinarnici kojoj se doprema roba.

Ako je samo jedna država članica umešana, centralizovano carinjenje će zavistiti od sporazuma o saradnji između relevantnih carinarnica.

Ako je umešano više država članica , privredni subjekat mora biti OPSC.

3.4 Samoprocena

Samoprocena omogućava privrednom subjektu da sprovede carinske formalnosti koje inače vrši carinski organ, a to su:

- Utvrđivanje visine uvoznih i izvoznih dažbina za plaćanje
- Izvršenje određenih kontrola pod carinskim nadzorom.

O ovim carinskim formalnostima treba pregovarati sa carinskim organima, a pravila o tome će biti donesena u toku procesa odobrenja.

Formalno odobrenje od strane carinskog organa se traži unapred. Privredni subjekat mora biti OPSC.

3.5 Druga pojednostavljenja

Ako se pošiljka sastoji od robe koja se svrstava u više tarifnih podbrojeva, carinski organ se može složiti da se carinske dažbine naplaćuju na celu pošiljku na osnovu tarifnog podbroja koji se primjenjuje na robu za koju je predviđena najviša stopa carine.

Nije potrebno prethodno odobrenje za redovnu upotrebu pojednostavljenja.

4 Rad sa carinskom deklaracijom

4.1 Izmena

Deklarantu je dozvoljeno da izmeni jedan ili više detalja carinske deklaracije nakon prihvatanja od carine, pa do puštanja robe.

Osim:

- kada carinski organ obavesti deklaranta da namerava da ispita robu;
- kada je carinski organ utvrdio da podaci u deklaraciji nisu ispravni;

Po puštanju robe, tri godine od datuma prihvatanja carinske deklaracije, deklarant može da izmeni inicijalnu deklaraciju.

U svakom slučaju, izmene ne čine deklaraciju primenljivom na robu koja nije originalno u nju uneta.

4.2 Poništenje

Carinski organ može na zahtev deklaranta, poništiti carinsku deklaraciju koja je već prihvaćena s sledećim slučajevima:

- kada robu treba odmah staviti u drugi carinski postupak;
- u slučaju posebnih okolnosti, kada stavljanje robe u postupak za koji je deklarirana više nema smisla.

Carinska deklaracija se ne može poništiti pošto je roba puštena, osim u sledećim slučajevima:

- ako je roba deklarirana za pogrešan carinski postupak;
- ako je roba deklarirana umesto neke druge robe;
- ako je roba koja je prodana pod ugovorom na daljinu vraćena;
- kao i u dodatnim slučajevima, kao na primer kada je roba puštena za izvoz ali nije napustila carinsko područje Unije.

4.3 Neusklađenost i kazne

Ako privredni subjekat ne uspe da završi formalnosti stavljanja robe u carinski postupak, nastaje carinski dug zbog neusklađenosti kako je definisano carinskim propisima.

Povrh toga, može biti propisana i novčana kazna kako to propisuje odredba države članice.

Ukoliko se ovakvi incidenti često ponavljaju, uslov za urednu evidenciju poštovanja carinskih propisa i pravila oporezivanja nije ispunjen i može doći do ukidanja odobrenja.

Da saznate više o ovoj temi preuzmite (besplatno) modul eUčenja: [CZU nivo 2 - Carinski postupci i carinske deklaracije](#)

Pogledajte i relevantne propise na veb lokaciji [Evropske Unije](#).

*Zapamtite, ovo je brz i praktičan pregled najznačajnijih informacija o ovoj temi.
Samo se propisi objavljeni u Službenom listu Evropske unije smatraju autentičnim. Komisija ne
prihvata bilo kakvu odgovornost ili obavezu u pogledu ovog dokumenta.*